

Moj zimski dan

I ove godine je zima pokucala na moja vrata.

Ne kao pre, hladna i oštra, već topla i prijatna, donosi mi jedan prijatan poklon. Taj poklon je stigao sa svetlucavim prvim pahuljicama. Vreme je bilo tiho i mirno kao da su se kretali samo vazduh i ljuljanje grana. U takvoj nestvarnoj tišini čuli su se samo moji koraci. Išla sam da kupim svoj omiljeni časopis, dok su moje misli bile zaokupljene jednim dragim licem. LJudi oko mene su išli polako, bez žurbe, i niko od njih nije primećivao ono što je osvajalo moje srce i dušu. Prve pahuljice su plesale na vetru, kao da ih je on ispirisao svojom tihom muzikom. Osećala sam da sam i ja deo njihovog sveta i da svaka pahuljica nosi neku tajnu i čar prvog snežnog dana. Ali moje misli razbi iznenadni sudar sa nepoznatom osobom. Nepoznati skide kapu u znak izvinjenja i pogled na njegovo lice rastopi me kao sunce pahuljicu. Ta osoba je bila moja simpatija. Gledala sam ga i mislila o lepoti tog trenutka, dok su oko nas još jače zaplesale prve pahuljice. Pogledi su mi govorili više od reči. Pahuljice su padale po mome obrazu i topile se. Nisam znala je li to od mojih osećanja ili nečeg drugog. Čaroliju ovog trenutka prekide glas njegovog druga koji ga je dozivao iz daljine. On ode isto onako kao ona pahuljica koja se istopila na mome obrazu. Otišao je nošen vetrom i prvim pahuljicama.

Ta slika mi se često vraća i uvek pitam sebe da li će se ikad više vratiti i ponoviti lepota onog susreta u belini nestvarno svetlucavih pahuljica.

Jasna Paunović 5/1

Dečiji osmeh

Tako mala stvorenja a unose ogromnu radost u svačijem životu.

Pisati o deci je najteža, a ujedno i najlepša tema. I sama sam dete tako da mogu da ispoljim ono što volim, osećam i znam. Po mom mišljenju najlepší je dečiji osmeh. On je uvek iskren i pravi. Nema preterivanja ni laži. Smejemo se kada smo srećni, zadovoljni i kada osetimo da smo okruženi ljudima za koje znamo da nas vole. Svojim okicama pratimo svaku sitnicu i znamo gde smo srećniji. Iako samo mali to ne znači da ne znamo da ocenimo gde nije lepo. Gde osetimo da nismo srećni. Svaki naš smeh je opravdanje našeg zadovoljstva. Kada se iskreno smejemo sijaju nam oči, a lice nam se ozari nekom toplinom i srećom. Imamo iskren osmeh. I volimo da se smejemo. Tako dokazujemo da smo srećni, bez obira koliko čega i šta imamo. Sitnice nas raduju, naši uspesi, novi prijatelji, ocene, a i svaki uzvraćen osmeh je za nas, “male ljude”, još je lepši poklon. Osmeh roditelja, bake, deke, brata, sestre..

Biti dete je najlepší deo čoveka.

Sanja Stojčev 7/1

Radost svakog doma

Decembar je mesec, bliži nam se Nova godina. Najviše volim novogodišnje praznike jer su to porodični praznici kada smo svi na okupu.

Tih dana u mojoj porodici širi se neka lepa radost. Svi smo uzbuđeni kada zajedno kitimo jelku. Tata je postavlja, mama otpakuje ukrase, a moj brat i ja ushićeno obilazimo oko jelke i oko svih štećih ukrasa i lampiona. Svi smo veoma uzbuđeni. Još ako je napolju hladno i sve

belo, pada sneg, to daje posebne čari Novoj godini. Tih dana u mojoj kući svi su užurbani. Tata ide stalno u nabavku i uvek misli da je nešto zaboravio. Mama i baka prave novogodišnje dakonije, tako da cela kuća miriše na kolače. Moj brat i ja najviše iščekujemo da osvane taj 31. decembar da otvorimo poklone ispod jelke.

Volim novogodišnje raznike, prazničnu trpezu, a najviše poklone. Tog dana svi su nasmejani i veseli, i sve brige koje imamo na trenutak zaboravljamo.

Branislav Filipović 6/2

Stari zanati

Zbog raznih potreba ljudi, od davnina nastali su mnogi zanati. Oni su se najčešće razvijali u gradskim sredinama. Dok je bilo potrebe za njima održavali su se u životu i prenosili sa generacije na generaciju. Sa razvojem industrije i ljudskog društva mnogi stari zanati su izumrli, jer nije bilo potrebe za njima. Ako danas i postoje stari zanati, onda su oni plod entuzijasta i njihove volje da se oni održe. Jedan od takvih zaata je grnčarski zanat. Moj praded po majci se bavio tim zanatom, pa sam od svoje babe slušala o detaljima tog zanata. Zanatlija, majstor uzeo bi određenu količinu gline tj. zemlje određenog kvaliteta. Zatim bi tu zemlju nakvasio i ostavio da odstoji neko vreme. Posle toga sledi mišljenje i priprema smese za izradu određenih predmeta. Proces izrade završava se pečenjem na visokim temperaturama. Sigurno je da su takvi predmeti daleko zdraviji za upotrebu, a hrana napravljena u takvim posudama ukusnija. Bez obzira na kvalitet, i korisnost takvih predmeta za ljudsku upotrebu mnogi stari zanati pa i ovaj izumiru.

Tijana Aća 7/1

Čudesna sprava

U mom detinjstvu postojalo je mnogo čudesnih sprava za koje sam se uvek pitala ako funkcionišu, čudila sam se, na pimer kako radi radio tj. kutija iz koje izlaze glasovi i zvuci, zašto je u frižideru tako hladno, ali posebno sam zainteresovana za televizor.

Bila mi je veoma čudna ta mala kutija, kako veliki ljudi stanu u nju, kako slika i zvuk prolaze kroz kabal, kako prikazuju tako daleke predele? Stalno sam zapitkivala mamu i tatu, ali nikad ih nisam potpuno razumela. Jednog dana sam pitala mamu za jedan veoma čudan metalni štit na krovu, ona mi je rekla da je to antena. Onda mi je pokazala kabal koji povezuje antenu i televizor i da antena prima signale koja šalje druga antena i pomoću nje dobijamo sliku i zvuk na televizoru. Iz dana u dan sve mi je bilo jasnije kako funkcioniše ova čudesna sprava.

Iako sam mnogo stvari saznala kako funkcionišu, mislim da ima još stvari koje treba da istražimo i otkrijemo.

Marija Šajić 6/2